

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija)

SPRENDIMAS

2006 m. sausio 26 d. *

Byloje C-2/05

dėl *Arbeidshof te Brussel* (Belgija) 2004 m. gruodžio 23 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. sausio 5 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

prieš

**Herbosch Kiere
NV,**

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einanti N. Colneric (pranešėja), teisėjai J. N. Cunha Rodrigues ir K. Lenaerts,

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Rijksdienst voor Sociale Zekerheid*, atstovaujamos advokato P. Derveaux,

— *Herbosch Kiere NV*, atstovaujamos advokato B. Mergits,

— Airijos, atstovaujamos D. O'Hagan,

— Slovėnijos vyriausybės, atstovaujamos M. Remic,

— Švedijos vyriausybės, atstovaujamos K. Norman,

— Jungtinės Karalystės vyriausybės, atstovaujamos M. Bethell, padedant *barrister*
T. Ward,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos P. van Nuffel ir D. Martin,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką, 11 straipsnio 1 dalies a punkto redakcijų, kurios buvo iš dalies pakeistos ir atnaujintos 1983 m. birželio 2 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2001/83 (OL L 230, p. 6) ir iš dalies pakeistos 1991 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2195/91 (OL L 206, p. 2, toliau atitinkamai — Reglamentas Nr. 1408/71 ir Reglamentas Nr. 574/72), išaiškinimu.
- 2 Prašymas pateiktas nagrinėjant bylą tarp Nacionalinės socialinės apsaugos įstaigos (*Rijksdienst voor Sociale Zekerheid*, toliau — *Rijksdienst*) ir Belgijos bendrovės *Herbosch Kiere NV* (toliau — *Herbosch Kiere*) dėl jos už iš Airijos komanduruotus darbuotojus sumokėtų socialinio draudimo įmokų grąžinimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

Reglamentas Nr. 1408/71

- 3 Reglamentas Nr. 1408/71 II dalis, kurią sudaro 13–17a straipsniai, reglamentuoja taikytinų teisės aktų socialinės apsaugos srityje nustatymą.
- 4 Šio reglamento 13 straipsnio 2 dalis nurodo:

„Laikantis 14–17 straipsnių nuostatų:

- a) vienos valstybės narės teritorijoje pagal darbo sutartį dirbančiam darbuotojui taikomi tos valstybės teisės aktai net jeigu jis gyvena kitos valstybės narės teritorijoje arba įmonės ar asmens, kurioje ar kuriam jis dirba, registruota buveinė ar veiklos vieta yra kitos valstybės narės teritorijoje;

<...>“.

5 To paties reglamento 14 straipsnis numato:

„13 (2) (a) straipsnis taikomas laikantis šių išimčių ir sąlygų:

1. a) asmeniui, kuris pagal darbo sutartį dirba valstybės narės teritorijoje esančioje įmonėje ir kuri jį komandiruoja į kitos valstybės narės teritoriją dirbti tos įmonės naudai, toliau taikomi pirmosios valstybės narės teisės aktai, jei numatyta darbo trukmė neviršija 12 mėnesių ir jis nesiunčiamas pakeisti kito asmens, kurio komandiruotės laikas baigėsi;

<...>“. (Pataisytas vertimas)

Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracinės komisijos sprendimas
Nr. 128

- 6 Reglamento Nr. 1408/71 IV dalies pagrindu įsteigta Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracinė komisija (toliau — Administracinė komisija), kuri pagal 81 straipsnio a dalį nagrinėja visus iš šio reglamento kylančius administravimo ir aiškinimo klausimus, 1985 m. spalio 17 d. šiuo tikslu priėmė sprendimą Nr. 128 dėl Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir 14c straipsnio 1 dalies

taikymo (OL C 141, 1986, p. 6), galiojusį pagrindinės bylos faktinių aplinkybių metu. Šį sprendimą pakeitė po minėtų aplinkybių išgaliojęs 1996 m. gegužės 31 d. Sprendimas Nr. 162 (OL L 241, p. 28), kurį pakeitė 2000 m. gruodžio 13 d. Sprendimas Nr. 181 (OL L 329, 2001, p. 73).

- 7 Pagal Sprendimo Nr. 128 1 punktą Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktas taikomas taip pat ir „darbuotojui, kuriam taikomi valstybės narės, kurioje jis priimtas dirbti ir kurioje yra įmonės registruota buveinė arba jos veiklos vieta, teisės aktai siekiant jį komanduruoti <...> į kitos valstybės narės teritoriją <...> jeigu:

a) komandiruotės laikotarpiu darbuotoją ir įmonę sieja tiesioginis ryšys;

b) kai įmonė savo veiklą paprastai vykdo pirmoje valstybėje narėje, t. y., kai įmonės veiklą sudaro joje įdarbintų darbuotojų laikinas darbas kitų įmonių naudai ir šie darbuotojai paprastai dirba tos valstybės teritorijoje, kurioje įsteigtos šios kitos įmonės.“ (Neoficialus vertimas)

Reglamentas Nr. 574/72

- 8 Reglamento Nr. 574/72 III dalyje „Reglamento nuostatų įgyvendinimas teisės aktų taikymui nustatyti“ esanti 11 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Valstybės narės, kurios teisės aktai toliau taikomi, kompetentingos valdžios institucijos paskirta įstaiga išduoda pažymą, patvirtinančią, kad tam pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui iki konkrečios datos toliau taikomi tie teisės aktai:

- a) pagal darbo sutartį dirbančio asmens ar jo darbdavio prašymu reglamento 14 straipsnio 1 dalyje <...> nurodytais atvejais;

<...>“.

Šioje nuostatoje minima pažyma žinoma kaip „komandiravimo pažyma“ arba „E 101 pažyma“.

Belgijos teisės aktai

- 9) 1987 m. liepos 27 d. Įstatymo dėl laikino darbo ir darbuotojų darbo kitų įmonių naudai (1987 m. rugpjūčio 20 d. *Moniteur belge*, p. 12405) 31 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Išskyrus I ir II dalyse įtvirtintas taisykles, draudžiama fizinio arba juridinio asmens veikla, kurią sudaro joje įdarbintų asmenų darbas trečiųjų šalių, kurios naudojasi šių darbuotojų darbu ir bet kokia paprastai darbdaviui suteikiama valdžia, naudai, išskyrus Ministrų Tarybos priimtame karališkajame dekrete įvardytą tam tikrų pelno nesiekiančių organizacijų veiklą.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 Laikotarpiu nuo 1991 m. balandžio iki rugsėjo mėn. *Herbosch Kiere* buvo atsakinga už klojimo ir betonavimo darbus bei už gelžbetonio plokščių įmontavimą dviejose Belgijos statybos aikštelėse. Siekdama atlikti tokius darbus, ši įmonė kreipėsi į Airijos įmonę *ICDS Constructors Ltd* (toliau — *ICDS Constructors*). Dėl nagrinėjamų statybos aikštelių buvo sudarytos dvi subrangos sutartys.
- 11 *Herbosch Kiere* patikrino, ar pagal darbo sutartį Belgijoje dirbantys *ICDS Constructors* darbuotojai turi galiojančią komandiravimo pažymą, kurią pagal Reglamento Nr. 574/72 11 straipsnį išdavė kompetentingos Airijos valdžios įstaigos, ir ar už šiuos darbuotojus Airijoje buvo mokamos privalomos socialinio draudimo įmokos. Pirmosios instancijos teisėjo manymu, visi atitinkami darbuotojai, išskyrus vieną, turėjo E 101 pažymą.
- 12 1992 m. spalio 12 d. Belgijos užimtumo ir darbo ministerijos Socialinių teisės aktų inspekcija parengė ataskaitą pripažindama, kad *Herbosch Kiere* dirbo *ICDS Constructors* įdarbinti darbuotojai iš Airijos ir kad dėl šios priežasties ne ši įmonė, o *Herbosch Kiere* buvo tikrasis šių darbuotojų darbdavys.
- 13 Atsižvelgdamas į ataskaitos išvadas *Rijksdienst* pripažino, kad *Herbosch Kiere* atitinkamų darbuotojų atžvilgiu naudojo tam tikrą darbdaviui priskirtiną valdžią, jog buvo galima manyti, kad juos su *Herbosch Kiere* sieja darbo sutartis. Todėl *Rijksdienst* įpareigojo *Herbosch Kiere* sumokėti įmokas pagal Belgijos socialinės apsaugos sistemą.

- 14 *Herbosch Kiere* pervedė su išlyga *Rijksdienst* reikalaujamą sumą už šias įmokas, t. y. 3 647 567 BEF (90 420,82 eurų), ir pareikšdama ieškinį Briuselio darbo teisme (*Arbeidsrechtbank te Brussel*) paprašė jas gražinti. Šis teismas šį prašymą didžiąja dalimi patenkino.
- 15 Gavęs *Rijksdienst* apeliacinį skundą *Arbeidshof te Brussel* (Briuselio darbo teismas) patvirtino, jog abejoja dėl nagrinėjamų Reglamento Nr. 1408/71 nuostatų aiškinimo. Atsižvelgdamas į 2000 m. vasario 10 d. Sprendimą *FTS (C-202/97)*, Rink. p. I-883) ir 2000 m. kovo 30 d. Sprendimą *Banks ir kt. (C-178/97)*, Rink. p. I-2005), prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas klausia, kokią teisinę galią E 101 pažymai turėtų suteikti valstybės narės, į kurią komandiruoti atitinkami darbuotojai, kompetentinga įstaiga ir nacionaliniai teismai. Atsižvelgdamas į *Rijksdienst* prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikusiame teisme pateiktus paaiškinimus, kad tokia pažyma tik atspindi komandiravimo laikotarpiu buvusią arba turėjusią būti statišką situaciją, šis teismas klausia, kokiomis aplinkybėmis galima tikrinti, ar komandiravimo laikotarpiu išliko tiesioginis darbuotojo ir jį komandiravusios įmonės ryšys.
- 16 Tokiomis aplinkybėmis *Arbeidshof te Brussel* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1) Ar valstybės, į kurią komandiruotas darbuotojas, teismas gali nagrinėti ir (ar) nustatyti, ar tarp komandiruojančios įmonės ir komandiruoto darbuotojo yra tiesioginis ryšys, atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalyje esanti sąvoka „įmonė, kurioje (jis) paprastai dirba“, reikalauja (pagal sprendimą Nr. 128), kad tas ryšys išliktų komandiruotės laikotarpiu?

- 2) Ar kitos nei minėtą pažymą (E 101 pažyma) išdavusios valstybės narės teismas gali neatsižvelgti į šią pažymą ir (arba) ją panaikinti, jei jo vertinimui pateiktos faktinės aplinkybės rodo, kad tarp komandiruojančios įmonės ir komandiruito darbuotojo komandiruotės laikotarpiu tiesioginio ryšio nebuvo?

- 3) Ar valstybės, iš kurios komandiruojamas darbuotojas, kompetentingai institucijai privalomas valstybės, į kurią komandiruojamas darbuotojas, teismo, kuris, esant pirmiau nurodytoms aplinkybėms, neatsižvelgė į minėtą pažymą (E 101 pažyma) ir (arba) ją panaikino, sprendimas?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 17 Pateikti klausimai susiję su Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 574/72 11 straipsnio 1 dalies a punkto išaiškinimu. Todėl nereikia atsižvelgti į 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997, p. 1), kurios devynioliktoji konstatuojamoji dalis skelbia, kad „nepažeisdama kitų Bendrijos teisės nuostatų, ši direktyva neįpareigoja suteikti teisinį pripažinimą laikino įdarbinimo įmonėms ir netrukdo valstybėms narėms taikyti savo įstatymus dėl darbuotojų įdarbinimo ir dėl laikino įdarbinimo įmonių ne jų teritorijoje įsisteigusioms, tačiau jų teritorijoje paslaugų teikimo sistemoje veikiančioms įmonėms“.

Dėl pirmo ir antro klausimų

- 18 Pirmu ir antru klausimu prašymą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo pateikęs teismas iš esmės klausia, ar ir kiek pagal Reglamento Nr. 574/72 11 straipsnio 1 dalies a punktą išduota E 101 pažyma yra privaloma pagal valstybės, į kurią komandiruotas darbuotojas, narės vidaus teisės sistemą, sprendžiant, ar komandiravimo laikotarpiu tarp darbuotoją komandiruojančios įmonės ir komandiruito darbuotojo buvo tiesioginis ryšys.
- 19 Šiuo požiūriu primintina, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką, kuri pakartota Administracinės komisijos sprendime Nr. 128, valstybėje narėje įsteigtos įmonės ir jos į kitą valstybę narę komandiruoatų darbuotojų tiesioginio ryšio išsaugojimas komandiravimo laikotarpiu yra viena iš Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto taikymui nustatytų sąlygų (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *FTS* 24 punktą). Pažymoje E 101 esančio pareiškimo pagrindas yra tokio ryšio buvimas.
- 20 Ši pažyma — Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkte esančios materialinės teisės normos pavyzdžiu — skirta palengvinti laisvą asmenų judėjimą ir laisvą paslaugų teikimą (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *FTS* 48 punktą).
- 21 Šioje pažymoje valstybės narės, kurioje įsteigta laikino įdarbinimo įmonė, kompetentinga įstaiga skelbia, kad komandiravimo laikotarpiu komandiruotiems darbuotojams ir toliau bus taikoma jos socialinės apsaugos sistema. Taip, remiantis

principu, jog darbuotojai gali būti apdrausti tik pagal vieną socialinės apsaugos sistemą, tokia pažyma privalomai reiškia, kad negalima taikyti kitos valstybės narės sistemos (minėto sprendimo *FTS* 49 punktą).

22 EB 10 straipsnyje įtvirtintas lojalus bendradarbiavimo principas įpareigoja pažymą išduodančią įstaigą teisingai įvertinti su taikytinų teisės aktų socialinės apsaugos srityje nustatymu susijusius faktus ir užtikrinti pažymoje E 101 nurodytų duomenų tikslumą (minėto sprendimo *FTS* 51 punktą).

23 Dėl valstybės narės, į kurią komandiruojami darbuotojai, kompetentingos įstaigos iš pagal EB 10 straipsnį kylančių įsipareigojimų matyti, kad tokie įsipareigojimai nebūtų vykdomi ir taip pat būtų pažeisti Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 574/72 11 straipsnio 1 dalies a punkto tikslai, jeigu šios valstybės narės įstaigos manytų, kad pažymoje nurodyti duomenys nėra privalomi ir šiems darbuotojams taikytų savo socialinės apsaugos sistemą (žr. minėto sprendimo *FTS* 52 punktą).

24 Todėl pažyma E 101 tiek, kiek ji preziumuoja komandiruojamų darbuotojų apdraudimo pagal valstybės narės, kurioje įsteigta juos komandiravusi įmonė, socialinės apsaugos sistemą teisėtumą, privaloma valstybės narės, į kurią komandiruoti šie darbuotojai, kompetentingai įstaigai (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *FTS* 53 punktą).

- 25 Priešingas sprendimas pažeistų principą, jog pagal darbo sutartį dirbantys darbuotojai draudžiami pagal vieną socialinės apsaugos sistemą, taip pat apsunkintų taikytinos sistemos nustatymą ir todėl pažeistų teisinį saugumą. Iš tikro, kai sudėtinga nustatyti taikytiną sistemą, kiekviena iš dviejų atitinkamų valstybių narių kompetentingų įstaigų būtų priversta manyti, kad taikytina jos socialinės apsaugos sistema, nors atitinkamiems darbuotojams atsirastų žala (žr. minėto sprendimo *FTS* 54 punktą).
- 26 Todėl, kol E 101 pažyma nėra panaikinta arba pripažinta negaliojanti valstybės narės, į kurią komandiruoti darbuotojai, kompetentinga įstaiga privalo atsižvelgti į tai, kad jiems jau yra taikomi valstybės, kurioje yra įsteigta juos įdarbinusi įmonė, socialinės apsaugos teisės aktai, ir todėl ši įmonė nagrinėjamiems darbuotojams savo socialinės apsaugos sistemos taikyti negali (žr. minėto sprendimo *FTS* 55 punktą).
- 27 Tačiau valstybės narės tokią pažymą išdavusi kompetentinga įstaiga tokio išdavimo pagrįstumą privalo apsvarstyti iš naujo ir prireikus ją panaikinti, jeigu valstybės narės, į kurią komandiruoti darbuotojai, kompetentinga įstaiga abejoja dėl tokios pažymos išdavimo pagrindo tikslumo ir dėl joje nurodytų duomenų ypač dėl to, kad jie neatitinka Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkte numatytų reikalavimų (minėto sprendimo *FTS* 56 punktas).
- 28 Šiuo atveju, kai atitinkamoms įstaigoms nepavyksta susitarti, kaip vertinti atitinkamas specifinės situacijos aplinkybes, ir todėl ir dėl klausimo, ar taikytinas Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punktas, teisėta, kad jos gali kreiptis į Administracinę komisiją (žr. minėto sprendimo *FTS* 57 punktą).

- 29 Jeigu pastarajai nepavyksta suderinti kompetentingų įstaigų nuomonės dėl konkrečiu atveju taikytinų teisės aktų, valstybė narė, į kurią komandiruoti atitinkami darbuotojai, nepažeisdama pažymą išdavusioje valstybėje narėje numatytų teisinės gynybos priemonių, bent jau turi teisę pradėti procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal EB 227 straipsnį siekdama, kad pareiškus tokį ieškinį Teisingumo Teismas išnagrinėtų klausimą dėl tokiems darbuotojams taikytinos teisės ir dėl pažymoje E 101 nurodytų duomenų netikslumo (žr. minėto sprendimo *FTS* 58 punktą).
- 30 Pripažinus, kad nacionalinė kompetentinga įstaiga, kreipdamasi į valstybės narės, į kurią komandiruotas darbuotojas, teismą, galėtų pripažinti pažymą E 101 negaliojančią, kiltų pavojus kompetentingų valstybių narių įstaigų lojaliu bendradarbiavimu grindžiamai sistemai.
- 31 Kol pažyma E 101 nėra panaikinta arba paskelbta negaliojanti, ji privaloma pagal valstybės narės, kurioje komandiruoti darbuotojai, teisės sistemą ir todėl privaloma ir jos įstaigoms.
- 32 Iš to išplaukia, kad valstybės narės, į kurią komandiruotas darbuotojas, teismas neturi teisės nagrinėti pažymos E 101 teisėtumo, kiek tai susiję su jos išdavimo pagrindo patvirtinimu, konkrečiai kalbant, ar yra tiesioginis darbuotoją komandiravusios įmonės ir komandiruoto darbuotojo ryšys.

- 33 Atsižvelgiant į pirmiau nurodytus argumentus, į pirmą ir antrą pateiktus klausimus reikia atsakyti taip, kad kol pagal Reglamento Nr. 574/72 11 straipsnio 1 dalies a punktą pažymą E 101 išdavusi valstybės narės įstaiga jos nepanaikina arba nepripažįsta negaliojančia, ji privaloma valstybės narės, į kurią komandiruoti darbuotojai, kompetentingai įstaigai ir teismams. Todėl tokius darbuotojus priimančiosios valstybės narės teismas neturi teisės tikrinti pažymos E 101 galiojimo, kiek tai susiję su jos išdavimo pagrindo patvirtinimu, konkrečiai kalbant, ar yra tiesioginis valstybėje narėje įsteigtos įmonės ir jos į kitą valstybę narę komandiruočių darbuotojų ryšys jų komandiruotės metu Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto, skaitomo kartu su Sprendimo Nr. 128 1 punktu, prasme.

Dėl trečio klausimo

- 34 Atsižvelgiant į pateiktus atsakymus į pirmą ir antrą klausimus, į trečią klausimą atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 35 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

Kol pagal 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72, nustatančio Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 įgyvendinimo tvarką, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1983 m. birželio 2 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2001/83 ir iš dalies pakeisto 1991 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2195/91, 11 straipsnio 1 dalies a punktą pažymą E 101 išdavusi valstybės narės įstaiga jos nepanaikina arba nepripažįsta negaliojančia, ji privaloma valstybės narės, į kurią komandiruoti darbuotojai, kompetentingai įstaigai ir teismams. Todėl tokius darbuotojus priimančiosios valstybės narės teismas neturi teisės tikrinti, pažymos E 101 galiojimo, kiek tai susiję su jos išdavimo pagrindo patvirtinimu, konkrečiai kalbant, ar yra tiesioginis valstybėje narėje įsteigtos įmonės ir jos į kitą valstybę narę komandiruotų darbuotojų ryšys jų komandiruotės metu 1971 m. birželio 14 d. Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto Reglamentu Nr. 2001/83 ir iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2195/91, 14 straipsnio 1 dalies a punkto, skaitomo kartu su 1985 m. spalio 17 d. Darbuotojų migrantų socialinės apsaugos administracinės komisijos sprendimo Nr. 128 dėl Reglamento Nr. 1408/71 14 straipsnio 1 dalies a punkto ir 14c straipsnio 1 dalies taikymo 1 punktu, prasme.

Parašai.